

NADISTNY (1) *ai*

I sg n nadistnym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Wyższy nad wszelkie istnienie, nadprzyrodzony; odpowiednik terminu łacińskiego „supersubstantialis”: Hieronim ś. przełożył ie [słowo greckie ἐπιούσιον] tu *superfubstantialem*, to ieft nádistnym ábo nádistotnym; ácz v Lukázá toż słowo przełożył powźzednim. *WujNT* 26.

Synonimy: nadpodstatni, nadprzyrodzony.

Cf **NADISTOTNY**

KCh